

Staropolskie testamenty w zasobie Archiwum Państwowego w Przemyślu

Listopad to w polskiej tradycji miesiąc zadumy nad przemijaniem. Do form pożegnania się ze doczesnym światem od wieków należały testamenty, stanowiące ostatnią wolę człowieka, dotyczącą zarówno spraw duchowych, jak i doczesnych.

Testamenty są bardzo ważnym źródłem do poznania mentalności i pobożności człowieka. Zawierają także informacje na temat dziejów miasta i losów jego mieszkańców. W zasobie przemyskiego Archiwum (zespół Akta miasta Przemyśla) zachowało się wiele testamentów oraz inwentarzy pośmiertnych, pochodzących z okresu późnego średniowiecza i XVI-XVIII wieku. Ukazują one obywateli grodu nad Sanem, ich niedole i smutki, stosunki rodzinne, pozycję majątkową, itp. Spisywali oni swoje ostatnie dyspozycje, pamiętając, że *każdy człowiek przychodzący na ten świat i rodzący się śmierci podległy jest*.

Jednymi z najstarszych zachowanych testamentów (dyspozycji majątkowych) jest zapis przemyskiego rajcy Peterlina i jego żony Barbary, pochodzący z 1440 roku oraz zapis piekarza Jana Świnki (1486 rok). Większość testamentów zachowanych w przemyskich księgach miejskich pochodzi z XVII wieku. Niektóre z nich zostały opublikowane przez J. Krochmala w artykule „Przemyskie testamenty staropolskie”, „Rocznik Historyczno-Archiwalny”, R. VI: 1989, s. 133-160.
